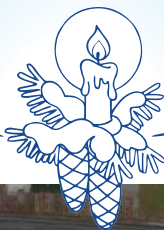


# Bačetínský ZPRAVODAJ

3/2016



---

Číslo 3/2016 bylo vydáno 16.12.2016  
Bačetínský zpravodaj vydává Obecní úřad Bačetín.  
Výtisk i distribuce zdarma.

Konec roku, čas bilancování a pohledů zpět...

Stále ve mně doznívají oslavy 40 let od založení naší školky. Až tam mi vlastně došlo, jaký kus cesty jsem od malé holky ze Sudína došla až sem. Na výsostné právo promluvit k Vám z první stránky Zpravodaje a podílet se na práci pro naši milovanou obec. V hlavě se mi promítají tváře všech, kteří svým dílem velmi pomáhají a přispívají k lepšímu životu u nás. Vy všichni tvoříte naši obec a děláte ji hezčí. Jednotlivec nedokáže nikdy nic, my tu máme sílu v pospolitosti. Věřte, že nám ji mnohde závidí. A tak si přeji, aby i v tom novém roce tomu bylo stejně.

Všem nám přeji zdraví, bez toho to nejde. Pak taky trochu štěstí, které je někdy vrtkavé, ale o to cennější. A v neposlední řadě lásku. Lásku k rodině, lásku k přátelům, lásku k sousedům a vlastně k úplně všemu, co děláme. Bez té to totiž opravdu nejde!

*Gabriela Prýmsová – starostka*

## **Informace z úřadu**

---

### ***Územní plán***

Veřejné projednání územního plánu obce Bačetín proběhne **9.1.2017 od 15,00 hod v Rotundě!**

### ***Svoz komunálního odpadu***

Svoz komunálního odpadu v roce 2017 zůstává nezměněn. Popelnice budou vyváženy každý sudý týden v pátek.

### ***Dopravní automobil s přívěsem pro hašení***

Do výběrového řízení se žádný uchazeč nepřihlásil, proto bylo zrušeno. Nyní pracujeme na novém výběrovém řízení, které bude snad úspěšnější.

### ***Projekty***

Na konci listopadu byla podána žádost přes EUROREGION GLACENSIS na stavbu zvoničky v Bačetiňě a naučné stezky Celestyna Matějí do Sudína. Byla nám přidělena registrace dotace na opravu rybníku u školky, nyní připravujeme podklady pro výběrové řízení na zhotovitele.

Hydroizolace a zateplení budovy obecního úřadu se mírně komplikuje z důvodu výpočtu uznatelných nákladů pro dotaci. Zastupitelstvo obce bude rozhodovat, zda tento projekt bude spolufinancován z dotace nebo akci budeme realizovat jen z vlastních zdrojů.

Bylo zadáno projektování na celkovou Revitalizaci zeleně a parkové úpravy u hřbitova.

## Regionální finanční centrum



Dne 29.11.2016 se za účasti vybraných starostů měst a obcí konalo v Opočně slavnostní zahájení provozu projektu **Regionální finanční centrum**. Pana ředitele Ing. Jaroslava Pultara jsme požádali o představení projektu.

### ***Proč došlo k vytvoření projektu Regionální finanční centrum?***

Jako vystudovaný ekonom celý život pracuji s financemi a také již 14 let jsem zastupitel v rodném Opočně. Jsem patriot a Orlické hory mám v srdci. Při své práci se setkávám s řadou nekalých praktik různých obchodníků a rádooby poradců, kteří se potulují po našem regionu a pod různými záminkami se dostávají do domácností občanů. Jednou to jsou energie, jindy půjčky peněz nebo kontroly finančních produktů. Obce se brání umístěním cedulí - Zákaz podomního prodeje, ale bohužel to nestačí. Občané jsou často bezradní. Tak jsme si řekli, že s tímto nešvarem budeme bojovat přímo.

### ***Jak budete s nekalými praktikami bojovat?***

Otevřeli jsme poradenské kanceláře v Opočně, v budově bývalého ředitelství nemocnice a také v Rychnově nad Kněžnou. Tam mohou občané přijít pro radu přímo. Mohou se doptat či objednat i telefonicky. Vše bezplatně. Ve spolupráci s obcemi budeme vydávat články, které srozumitelnou formou poskytnou občanům informace o novelách zákonů nejen z finanční oblasti. Chceme navázat na úspěšné besedy se seniory či studenty. Ve firmách seznamujeme zaměstnance s novinkami. Spouštíme i webové stránky, kde budou novinky umístěny a také tam občané najdou vše potřebné.

### ***Kdo bude občanům radit a jaké informace dostanou?***

Mám tým certifikovaných specialistů. Naši partneři – banky, investiční společnosti, pojišťovny – budou poskytovat řadu cenných informací, o které se rádi podělíme. Jak si spořit na penzi? Jak nejlépe zhodnocovat úspory? Jaké pojištění zdraví či majetku je správné? Jak ušetřit na energiích? Kde vzít dobrou hypotéku? Navíc občanům nabízíme právní ochranu. Naše partnerská právní společnost EUCS s.r.o. pomáhá lidem např. při vymáhání nároků na pojišťovnách, chrání klienty před nekalými obchodními

praktikami a společně jsme schopni získat pro klienty zpět peníze, které vypadaly jako ztracené.

### ***Co aktuálního z finanční oblasti lidí nejvíce zajímá?***

Novela zákona, která se dotýká hypoték a je v platnosti od 1.12.2016. Lidově řečeno – dochází ke zpřísnování podmínek pro poskytnutí hypotečních úvěrů - hypoték. Banky již nebudou poskytovat 100% ceny pořizované nemovitosti. Lidé budou muset stále více zapojovat své vlastní naspoušené prostředky. Navíc po období poklesu úrokových sazeb začíná jejich růst, což povede ke zvyšování měsíčních splátek. Pokud lidé již uvažují o koupi, rekonstrukci či výstavbě nemovitosti neměli by otálet. Ti co již hypotéku mají, by se zase měli podívat do smlouvy, kdy jim končí termín fixace úrokové sazby a dojednat si nové podmínky, dokud jsou ještě zajímavé. Jde to až 1,5 roku před uvedeným termínem. Jak to udělat? Kterou banku vybrat? Co k tomu potřebuji? Kdo mi s tím poradí? To jsou přesně otázky, na které lidem nejčastěji odpovídáme. Stačí zavolat, nebo nejlépe nás přímo navštívit.

### ***Co byste vzkázal našim občanům?***



Aby se ve financích vyhýbali rychlým rozhodnutím. Nabídka, kterou si musí občan zvolit „teď hned“, není většinou ani zdaleka tak výhodná, jak vypadá. Aby se naučili říkat NE pochybným telefonním nabídkám na kontroly produktů. Banky na kontroly do domácností prostě nechodí. A také v neposlední řadě, aby si nepůjčovali peníze na věci, které nutně nepotřebují. Cena za lákadla je bohužel příliš vysoká. Když budou občané potřebovat poradit, jsme tu pro ně připraveni.

Děkujeme za představení projektu a přejeme hodně úspěchů.

Na otázky odpovídal Ing. Jaroslav Pultar, ředitel projektu Regionální finanční centrum, [www.rfc-opocno.cz](http://www.rfc-opocno.cz)

*RFC*

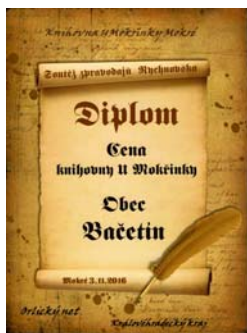
## ***Vyhodnocení Soutěže zpravodaje Rychnovska 2015***

Slavnostní vyhodnocení se konalo 3.11.2016 v Mokrému. O moderování a recitaci se během celého odpoledne postaral herec a recitátor Jaroslav Brendl. Jeho vystoupení mělo, jako vždy, velký úspěch. Celé vyhodnocení

přenášel živě Orlický. net. Život na Rychnovsku prezentovalo 42 zpravodajů z 31 obcí, 9 měst a 2 městysů.

Z toho bylo:

- 20 čtvrtletníků
- 9 obšťastníků
- 7 měsíčníků
- 3 dvouměsíčníky
- 3 roční zpravodaje



Kromě cen udělených veřejností se samotného vyhodnocení ujal Orlický.net spolu s Knihovnou U Mokřinky a také někteří z partnerů, jako např. cestovatel Jiří Mára, pracovníci Státního okresního archivu Rychnov nad Kněžnou a dr. Josef Krám z Rychnova nad Kněžnou. Trocha statistiky z minulých ročníků: Třetího ročníku soutěže se zúčastnilo 40, druhého 47 a prvního 33 zpravodajů.

Bačetínský zpravodaj získal dvě ceny. A to cenu pro nás nejprestižnější - Cenu Orlického.netu, kdy zpravodaje posuzovali novináři a chválili formu podávání důležitých informací občanům. Tuto cenu jsme dostali již v roce 2013. Ukázalo se, že jdeme správnou cestou. Další cenu získal náš zpravodaj od pořadatele knihovny U Mokřinky.

Děkujeme všem, kteří do našeho Bačetínského zpravodaje přispívají, kdo ho čtou, než putuje do tisku, panu tiskaři Morčinkovi za trpělivost, grafiku a úžasné dodací termíny. No a pak také Vám všem, kteří si ho přečtete!

## Oslavy 40 let od založení mateřské školy

### Zřízení Mateřské školy v Bačetíně (přepis z obecní kroniky)

Na jaře v roce 1976 se MNV a JZD v Bačetíně rozhodlo využít staré budovy zrušené školy pro zřízení mateřské školy JZD. Hned tento plán uskutečnili a MNV jim k tomu poskytl budovu školy. Realizaci celé budovy, plánu

a stavebního dozoru svěřili soudruhu Bučkovi, projektantu Stavebního podniku v Dobrušce.

Foto MŠ rekonstrukce

Tato celá akce byla dílem MNV, JZD, rodičů, kteří odpracovali 2000 brigádnických hodin.



Náklady:

Stavební náklady	368 000,-
Zařízení (MNV)	67 000,-
Zařízení (JZD)	109 000,-
Celkem	544 000,-
JZD dalo	309 000,-
MNV dalo	235 000,-

Na škole pracovala stavební skupina JZD, skupina truhlářů JZD pod vedením s. Vančury, který svými jedinečnými nápady a nevídanými truhlářskými schopnostmi prostředí mateřské školy vylepšil.

MNV se soudruhem předsedou V. Pařízkem a tajemníkem J. Hejzlarem ochotně se starali o finanční prostředky a neméně se podíleli na této realizaci. Návrhy na vnitřní vybavení nábytkem a jeho zajištění obstarala architektka Bláhová z Nábytku Hradec Králové.

Protože tato mateřská škola je družstevní, mělo JZD s předsedou s. Janem Cvrčkem a s. Smolou velký zájem o to, aby škola byla dobře zařízena a vybavena.

Dne 15. listopadu 1976 nastoupila ředitelka Marcela Vrbová, která převzala dokončování a vybavování školy, dozor nad řemeslnickými pracemi (truhláři, zedníci, topenáři, instalatéry) a společně se všemi se snažila dokončit práce ve škole do kolaudace, která byla 25. listopadu 1976, a organizačně zabezpečit úklidem a vybavením třídy i kuchyně do 6. prosince 1976, kdy byla mateřská škola otevřena a zahájena.

*Jan Moravec*

### **Slavnostní otevření mateřské školy (přepis z kroniky MŠ)**

Dne 6. prosince 1976 byla škola otevřena za přítomnosti místopředsedů ONV s. Šťovíčka, s. Divíška a s. Veverkové, zástupců školského odboru ONV s M. Píče a s. inspektorky L. Hosoňové, zástupců MNV, JZD a s. Bučka.

Dne 5. prosince 1976 v neděli před otevřením byla škola přístupná veřejnosti jako „Den otevřených dveří“, kterou navštívilo 320 lidí z okolních vesnic

a hlavně staří lidé – pamětníci staré školy se pozastavovali nad vybavením a krásným prostředím ve škole.



Dne 9.12.1976, tři dny po otevření, přijela Československá televize z Hradce Králové, která natočila záběry z prostředí a ukázky výchovné práce s dětmi pro Oblastní noviny. Pořad byl vysílán za týden v televizi. Děti, které nikdy nenavštěvovaly mateřskou školu, byly milé a pěkně spolupracovaly při natáčení. Vysílání se všeobecně líbilo.

Mateřská škola v Bačetíně je jednoposchodová budova. V přízemí je šatna pro děti, byt kuchařky a domovníka, pokoj pro ředitelku, prádelna vybavená automatickou pračkou, sklad, WC pro dospělé.

V prvním poschodí je třída, rozdělená na dvě poloviny, v níž je pěkné moderní zařízení. Jedna polovina slouží jako pracovna a jídelna a druhá jako herna, tělocvična a ložnice. Vedle třídy je umístěna ředitelna a také kuchyně s přílehlým skladem potravin. Naproti třídě jsou záchodky a umyvadla pro děti. Celá škola je vytápěna ústředním topením ve sklepě, kde je též sklad na brambory. V podkroví se nachází půda.

Kolem školy jsou dvě zahrádky a škola má k dispozici pozemek, který se s pomocí JZD a SRPŠ bude upravovat na školní zahradu.

Mateřská škola slouží především dětem družstevníků a to z 80%. Zbývající místa má k dispozici MNV.

Do mateřské školy dochází a rodiče dovážejí děti z Bačetína, z přilehlých vesnic Domašina, Sudína, Provozu, Kounova, Bystrého, Dobřan a Nedvězí.

### Zaměstnanci školy:

ředitelka: Marcela Vrbová  
učitelka: Ivanka Hagarová  
kuchařka: Miloslava Mačková  
topič: Josef Maček  
ved. šk. jíd.: Marcela Vrbová  
uklízečka: Olga Kleknerová

### Výbor SRPŠ:

předseda: Josef Kořínek  
místopředseda: Eva Pokorná  
tajemník: Míla Hartmanová  
pokladník: Eva Balcarová  
čl. reviz. komise: Marie  
Štěpánová a Alena Hejzlarová

Vánoční svátky jsem oslavili besídkou pro rodiče v mateřské škole dne 22.12.1976. Děti obdržely dárky, dárkové balíčky od JZD a spoustu

vánočních ozdob na stromeček z Vánočních ozdob z Kounova. Besídka se líbila a byli pozváni zástupci MNV a JZD.

Dne 6. ledna 1977 nás poctily návštěvou soudružka krajská inspektorka M. Kadlečková a okresní školní inspektorka soudružka Božena Beková. Škola se jim velmi líbila a jejich návštěva vyzněla srdečně a kladně.

V únoru 1977 bylo zřízeno přípravné oddělení pro děti nezaměstnaných maminek z okolních vesnic. Počet dětí v tomto oddělení bylo 8 a docházely každou středu od 9 do 11 hodin.

Dne 23. února děti účinkovaly s veselým pásmem a pohádkou na výroční členské schůzi JZD v Domašíně, kde měly velký úspěch a dostaly pohoštění.

V březnu 1977 byla besídka k MDŽ. Děti přednesly básničky, zazpívaly a předaly maminkám vyrobené dárečky k jejich svátku. V měsíci červnu 1977 byla veřejná besídka v místním pohostinství v Bačetíně. Tato akce byla organizována Radou žen v Bačetíně a přitom byla jimi uspořádána výstava, kde naše děti měly výkresy.

V červnu 1977 byl uspořádán výlet rodičů s dětmi z mateřské školy, zaměstnanci a přípravné oddělení do Dvora Králové do ZOO a Babiččina údolí. Autobus zaplatilo JZD a výlet se velmi líbil.

V mateřské škole se konal závěrečný seminář začínajících učitelek.

Milá návštěva s. inspektorek, učitelek a ředitele z Chebu, kterým se u nás velice líbilo, byla milým zpestřením.

Školu navštívila několikrát dětská lékařka Bůžková, která prohlédla děti.

Rodiče pomáhali při úpravě prostor před školou a některé maminky zastupovaly při onemocněním soudružek učitelek.

Zastupování o prázdninách: s. Večeřová a s. Doležalová

Mateřskou školu navštívilo mnoho návštěv. Soudruzi i ÚV KSČ, místopředsedové ONV a KNV, školská a kulturní komise ONV.

Plán práce s dětmi jsme skoro splnili, i děti z přípravného oddělení byly připraveny na školu, i když bylo přípravné oddělení zřízeno až v únoru.

Dovolená v mateřské škole byla od 18. do 31. července 1977 a v té době byla škola ukližena.

Školní rok 1976-1977 byl zakončen dne 31. srpna 1977 návštěvou náměstka ministra školství s. Čepičky, který si školu prohlédl a velmi kladně hodnotil spolupráci MNV, JZD a rodičů a levné náklady, útulné prostředí a pěkné zařízení školy.

Do další práce popřál hodně zdaru a poděkoval všem jménem ministerstva školství ČSR.

*Marcela Vrbová*



## Mateřská škola ve vzpomínkách

... z pohledu tehdejšího vedení obce



Žili jsme v době, kdy bylo vše centrálně plánováno a řízeno. V 70. a 80. letech minulého století se prováděly územní změny. Slučovaly se obce, zemědělská družstva a došlo i na školství. Byla proto na řadě i naše škola v Bačetiňě. Násilnou kolektivizací v předešlých letech nastal velký odchod mladých lidí

z vesnic. Velmi se to dotklo vesnických škol. V Bačetiňě zůstalo ve škole jen 14 dětí. To byl pro nadřízené orgány důvod k jednání o zrušení naší školy. Obdobná situace nastala i v sousední obci Kounov. Proto bylo rozhodnuto okresním odborem školství jednu z obou škol zrušit. Byla proto svolána do Bačetiňina komise okresním národním výborem, které se zúčastnili zástupci ONV a obou dotčených obcí. Ta měla rozhodnout o tom, která ze škol zůstane. Občané daných obcí se zrušením své školy nesouhlasili. Stejně zájmy obhajovali i zástupci MNV. Vzniklo proto velké napětí. Předseda MNV Bačetiň se nezúčastnil, protože byl na ten den odeslán na služební cestu. Komise pak rozhodla zrušit školu v Bačetiňě. V akci Z pak přebudovat školu v mateřskou školu a předat ji do užívání JZD Zlatý potok. Občané obce Bačetiň však děti do Kounova neposílali a posílali je do Dobřan a Dobrušky. Tím však zanikla škola v Kounově pro nedostatek dětí.

MNV v Bačetiňě zajistil u Okresního stavebního podniku projekt na přebudování budovy na mateřskou školu. Okr. staveb. podnik pověřil zpracováním projektové dokumentace projektanta Aloise Bučka. Stavební povolení bylo rychle vyřízeno. V zimě bylo započato se stavebními procesy. JZD poskytlo část své stavební skupiny. Vedení stav-by prováděl předseda MNV Bačetiň. Dohled na stavbu prováděl sám pan projektant. MNV provedl odkup části zahrady od manželů Novotných k využití pro školu jako hřiště pro děti. Nově byla zařízena vodovodní přípojka z této zahrady za školou, protože stará přípojka vedla pod silnicí před školou a překopání silnice by bylo velikým problémem. Paní učitelka Dubánková kvůli této výstavbě musela opustit školní byt a přestěhovala se do Valu, kde pokračovala vyučováním až do odchodu do důchodu. Tím skončila škola ve Valu a byla

taktéž přebudována na mateřskou školu pro JZD Ohnišov. Byt po paní učitelce Dubánkové byl přebudován pro manžele Mačkovy, kteří se přistěhovali do Bačetiňna ze Šonova. Paní Mačková po zahájení provozu školky zde pracovala jako kuchařka. Pan Maček při práci v JZD topil v nově zřízeném ústředním topení v budově MŠ.



Jelikož vchod do školky byl zepředu ze silnice, byl z bezpečnostních důvodů zřízen nový vchod do školky z boku budovy. Tímto novým vchodem však zanikly dvě místnosti pro potřeby MNV, který zde měl kdysi své kanceláře. Proti bytu Mačkových přes chodbu byly dvě místnosti, které tehdy

sloužily spořitelně. Jedna z těchto místností byla upravena pro bydlení ředitelky školky paní Vrbové, druhá byla poskytnuta matce pana Mačka. Na konci chodby k severu byly přebudovány záchodky, koupelna a místnost vybavena pračkou prádla. V horní části budovy byly původně dvě třídy. Jedna byla přepažena na nově vzniklou kuchyni pro školku. V druhé třídě byl vchod do kabinetu se školními pomůckami. Celá přepážka byla vybourána a tím byla zvětšena tato třída. Mezi oběma třídami byla odbourána příčka a tím nastalo spojení obou místností. Sklepní prostory byly předělány pro kotel a sklad ústředního vytápění. V celé budově byla provedena elektroinstalace, kterou prováděl Okresní průmyslový kombinát v Dobrušce. Bylo vybudováno nové schodiště z přízemí do poschodí. Venkovní fasáda byla opravena a nově natřena. Interiér budovy zkrášlila truhlářská dílna JZD v Kounově, vedená panem Vančurou, dřevěnými obklady stěn. Zařízení do nové kuchyně obstaral MNV, též byl koupen nový klavír. Dovoz veškerého zařízení provádělo JZD svými dopravními prostředky. Do oken byly instalovány nové rolety. Asi 14 dní před otevřením se pracovalo do pozdních nočních hodin. Jednalo se hlavně o úklid po řemeslnících, který prováděli občané Bačetiňna a Sudína zdarma. Pomáhala i ředitelka školky a projektant. Před otevřením školky byla provedena kolaudace a vše proběhlo bez závad. JZD z vlastních prostředků financovalo některé nadstandartní vybavení jako např. barevný televizor, video a ostatní zařízení. Celá akce se velmi vydařila a byla v tehdejší době hodnocena jako nejlepší akce v okrese

Rychnov nad Kněžnou. Často byla navštěvována různými exkurzemi. ONV v Rychnově posílal do Bačetiňské školky i různé ministerské delegace a v několika případech i mezinárodní, např. z Ruska a Bulharska. Nakonec jsme byli všichni spokojeni, že s budovou přes 100 let starou to takhle dobře dopadlo.

*Václav Pařízek*

### **... a ještě tajemník**

Uplynulo již čtyřicet let od přestavby bývalé školy na školu mateřskou. Hlavní příčina zrušení pětileté základní školy byla ve velmi malém počtu žáků, kdy školu navštěvovalo jen 14 dětí. Tyto děti pokračovaly v příštím roce buď v Dobrušce, v Kounově nebo v Dobřanech. Tímto rozhodnutím vznikla pro vedení obce potřeba nějakého nového využití budovy školy. Již koncem roku 1975 bylo rozhodnuto o zřízení Mateřské školy v této budově. Investorem přestavby byla obec, provozovatelem místní JZD.

Celý vnitřek budovy prošel rozsáhlou přestavbou. V prvním patře byla z části třídy vybudována kuchyň, dětské záchody, odstranil se kabinet. Vybavení kabinetu bylo darováno škole do Dobřan. MNV si nechal jen magnetofon.

V přízemí byla vybudována prádelna, ředitelna a po celé budově nové ústřední topení. Topilo se uhlím a o bezproblémový provoz se staral, a to vzorně, pan Maček. Během jeho působení ve školce se nikdy nestalo, že by dětem byla zima, a navíc se staral o celkovou údržbu budovy. Hlavní vchod se přestěhoval, kvůli bezpečnosti dětí, na bok budovy. Zároveň se musela změnit přípojka vody, a to zrušením dosavadní od obecního úřadu a vybudováním nové, a to ve směru od Novotných. MNV koupil část sadu od Novotných, která byla využita pro dětské hřiště.

Za MNV Bačetín přestavbu dozoroval předseda p. Pařízek. Shánění vybavení jsem já, jako tehdejší tajemník, částečně dostal na starost. K vybavení školky jsme přistoupili velkoryse. Pamatuji se, jak jsem do auta naložil paní ředitelku Vrbou a jeli jsme do Nového Města n. Met. koupit novou televizi. Paní ředitelce jsem neřekl kam jedeme, a tak když jsem ji to před obchodem oznámil, byla v šoku. Byli jsme totiž první školkou na okrese, která měla televizi. V té době se většina vybavení do třídy, kuchyně apod. sháněla velmi špatně a tak jsme využívali všech možných známých a přes různé protekce se podařilo vše potřebné koupit. A protože vybavení školky bylo na tehdejší dobu opravdu moderní a platilo JZD, tak došlo i k tomu, že jsem byl pozván na předsednictvo družstva a požádán, ať se v nakupování zmírním. Samozřejmě jsem tak učinil, protože i JZD mělo nějaký svůj rozpočet, který nemohlo přecerpat.



Dokončená přestavba se stala vzorem pro většinu školek v našem okrese, a tak se do Bačetína sjížděli starostové, ředitelé okolních MŠ a samozřejmě i různí funkcionáři na prohlídku nové MŠ.

No a my jsme to také museli oslavit. Stalo se tak v jeden večer, kdy si zástupci JZD a MNV jeli „vydechnout“ po úspěšně dokončené práci do chaty Ministerstva vnitra v Bysterských dolech. Než jsme tam dojeli, jeden náš šofér v Kounově naboural auto, ale to nám náladu nezkazilo.

Na závěr lze dodat jen to, že i když se zrušení základní školy neobešlo bez kritiky, tak myslím, že obec zřízením Mateřské školy učinila dobře.

*Josef Hejzlar*

## **Čtyřicetiny MŠ**

Když mě paní starostka požádala o příspěvek do Zpravodaje k výročí naší mateřské školy, uvědomila jsem si, jak ten čas neskutečně letí...

Do téhle staříčké budovy jsem chodila jako dítko školou povinné až do páté třídy. Ráda vzpomínám na fialové korále paní učitelky Dubánkové při slavnostním předávání vysvědčení. Moc se mi jako děvčeti líbily. Ale také se mi líbily dlouhé vycházky do přírody, při nichž nás učila znát kdejakou kytku, houbu či brouka, nebo třeba i na zahradě roubovat angrešt. Pane, jak se mi to po letech hodilo při práci s dětmi!

Do školy jsem chodila i později, protože jsem kamarádila s dcerou paní učitelky. Tajně jsme si ve třídě pouštěly gramorádio. Tenkrát mě ani ve snu nenapadlo, že v tomto prostoru strávím v dospělosti 25 let svého života.

Za to čtvrtstoletí prošlo školou mnoho generací dětí, z nichž ti první jsou už dávno sami rodiči a vodí sem svoje ratolesti. Ale věřte mi, že s dětmi byla práce opravdu krásná, i když hodně náročná. Odměnou bylo dětské zaujetí, dychtivé očekávání, pozornost i radostný úsměv. Samozřejmě, že všechno nebylo ideální. Práce ředitelky obnášela spoustu „důležitého“ papírování a věčný boj s nedostatkem peněz na mzdy i provoz školy. Ještěže jsem měla kolem sebe dobrý kolektiv. Všechno jsme společně s děvčaty prodiskutovaly a dohodly se. A čeho si cením nejvíce? Že jsme si pomáhaly za všech okolností, které život přinášel. Těch akcí, besídek, divadel, výletů, olympiád

atd., které jsme společně připravily pro děti. Velmi ráda také vzpomínám na perfektní spolupráci s rodiči. Byli aktivní, měli výborné nápady a hodně škole pomáhali.



Myšlenky mě při tom vzpomínání opět vracejí k dětem. K jejich zářícím očím, když jsme jim hráli maňáskové divadlo. Vybavuji si napjaté výrazy tváří při četbě pohádek, jejich nadšení při přípravě překvapení pro rodiče v podobě dárku či vystoupení s básničkou nebo písničkou. Tu obrovskou snahu

vytloučit tón na zobcovou flétnu nebo úžasnou radost z překonání strachu z vody při plaveckém výcviku. Vždycky mě rozesměje, když si vzpomenu na holčičku, která na můj dotaz „Co ještě dává maminka do vánočky?“ pronesla zcela suverénně: „Maminka tam dává ještě KASTROVANÝ OVOCE“.

Moc ráda jsem s dětmi trávil čas v lese. Poslouchali jsme, jak si stromy povídají, rozlišovali hlasy ptáků, dělali otisky kůry stromů, počítali letokruhy, pořádali šiškovou válku na nejšířší kmen stromu, pozorovali mraveniště a očichávali, jak voní kyselina mravenčí, když se do bílého kapesníku zakouslo mravenčí vojsko. Ale hlavně děti stavěly z větvíček, klacíků a bochánků mechu chaloupky. Mech se na nových místech uchytil a dodnes roste v uspořádaných cestičkách tak, jak jej děti sestavily.



Je toho hodně, co se mně honí hlavou, když se řekne Mateřská škola v Bačetíně. Ale důležitá je především její budoucnost. Proto bych ráda naší jubilantce popřála, aby ji navštěvovalo ještě mnoho generací spokojených, zvědavých a šťastných dětí. Aby se milým, klidným a odborně zdatným p. učitelkám práce dařila a měly

vždy oporu ve svém zřizovateli. Absolventům přeji, aby si ze školy odnesli potřebnou výbavu do života a ty nejhezčí vzpomínky.

*Vlasta Zelená*

## ... od první paní učitelky

Začátkem listopadu 1976 jsem se rozhodla přihlásit se jako nekvalifikovaná učitelka Mateřské školy v Bačetíně. Hlavním důvodem byla skutečnost, že jsem chtěla nastoupit po mateřské dovolené do práce. Možnost vzít do školky i svého 3 letého syna se mi zdála docela ideální. Byla jsem na tuto pozici přijata i díky té skutečnosti,



že coby jako kvalifikovaná zdravotní sestra jsem měla částečně praxi s dětmi, ležícími na infekčním oddělení v Opočně, kde jsem pracovala 13 let.

Po nástupu na pracoviště se nejdříve uklízelo po proběhlých stavebních pracích, pracovali všichni nově přijatí pracovníci.

Následně byly prostory školy náležitě vybaveny tím nejlepším, co v té době bylo dostupné. JZD si dalo opravdu záležet. Po slavnostním otevření začátkem prosince 1976 nastoupilo 30 zapsaných dětí, byla to třída smíšená, děti od 3 let až po děti předškolního věku. Pamatuji si, že hned 2. den po slavnostním otevření se dostavila oblastní televize z Hradce Králové, aby zachytila první momenty v nově otevřené, dokonale vybavené družstevní mateřské škole. A já jako úplně nová, v tomto oboru nezkušená, nekvalifikovaná učitelka jsem v tu chvíli měla na starost 30 dětí, které byly naprosto nikdy neorganizované, děti z vesnic, zvyklé naprosté volnosti. Nevím, jak se mi tenkrát podařilo v době, kdy se moje paní ředitelka věnovala vzácné návštěvě, děti hezky zklidnit a zaujmout. Práce s dětmi mě velmi těšila a "svým dětičkám" jsem se věnovala celou svou duší. V mé práci mi velmi pomáhala sestřenice z Liberce, dlouholetá ředitelka MŠ, která mi pomáhala vytvářet i Plány výchovné práce pro 3 věkové skupiny třídy našich dětí. Tvorbou výchovných plánů jsem byla paní ředitelkou pověřena záhy po nástupu.

Jen můj malý syn se zpočátku velmi těžko smířoval s tím, že když jsem si ráno ve školce navlékla bílý plášť, byla jsem v tu chvíli pro všechny děti "soudružka učitelka". Z toho bílého pracovního pláště mě vždy chtěl svléknout se slovy, že "nejsem soudružka", ale jeho maminka. Po 3 letech mého výchovného působení v této školce mu už bylo úplně jedno co jsem, oslovoval mě tak jako ostatní děti "soudružko". A doufám, že už dávno zapomněl, že někdy dostal ode mne i trochu na zadek. Často vzpomínám

i na kluky, dvojčata Moravcovy z Dobřan. David a Michal byli pro personál a děti naprosto k nerozeznání. "Naštěstí" nevím kde?? tenkrát David již před nástupem do školky přišel o svůj zoubek "1". Když bylo nutno pro správnou identifikaci zjistit totožnost, který je který, nejdříve museli ukázat zoubky a potom jsem tomu bez zoubku vázala na modré hrací kalhotky na kšandičku bílou mašli. Netrvalo dlouho a už jsme je uměli dobře rozeznat. Ať mi dnes zmínění pánové prominou, často na ně vzpomínám.

Práce s dětmi byla i velmi zodpovědná, vždyť zpočátku jsem chodila s dětmi na denní dopolední vycházky úplně sama. Přála jsem si tehdy mít tolik chapadel jako chobotnice, abych mohla alespoň ty nejmenší střežit a držet za ruku. Tehdy nebylo pro děti dětské hřiště ani zahrada, chodilo se po hlavních tazích silnice k Sudínu, k Ohnišovu-tam k rybníčku, nebo tak vedlejší cestou až k Žaludovým, nebo po silnici k Bystrému. Byly to pro jednu osobu asi velmi stresové situace, protože se mě dnes, po 40 letech někdy zdá, že jsem ve školce mezi svými dětmi a potom jdeme ven a jezdí veliká nákladní auta a já se vzbudím s hrůzou, aby se nic nestalo. Později paní ředitelka určila školnici-paní Kleknerovou, že se mnou bude chodit s dětmi na vycházky. Vzácné návštěvy v naší školce byly opravdu velmi časté, dokonce i z ministerstva školství, z Bulharska aj. JZD se mělo opravdu čím chlubit, paní ředitelka se vždy ráda věnovala přítomným pánům. V roce 1979 se u nás ve školce objevila Československá televize z Prahy a celý pracovní den natáčela život v naší školce. Tento pořad byl pořizován při příležitosti 50 let ing. Veverkové, tehdejší místopředsedkyně ONV, která jako školou povinná navštěvovala Obecnou školu v Bačetíně. Já jsem tenkrát od čs. televize obdržela honorář ve výši 50,-Kčs a soudružka ředitelka 100,-. Ještě si pamatuji, že to bylo naposled, co se napil mléka můj syn-tehdy předškolák. Dětem ke svačince jsem podávala mléko a syn, který od 1 roku mléko vůbec nepil, v tu chvíli, asi chápal vážnost toho okamžiku, kdy byl záběr jeho tváře na celou obrazovku, se opravdu toho mléka napil. A dalších, teď už 37 let, mléko neochutnal. A také vzpomínám, jak jsem vždy po dopolední službě chodila pěšky se svým malým synem 3 km do Kounova. V ruce nákupní tašku a na zádech malého syna, kterého bolely nožky. On, uveleben na mých zádech, zvedal packu a stopoval projíždějící auta, a musím říci, že často úspěšně. Autobus linkový ujel krátce před skončením mé pracovní doby; pracovní doba se i tehdy musela přísně dodržovat.



Já jsem se chtěla stát kvalifikovanou pracovnící, tak jsem složila talentové zkoušky na Pedagogické škole v Litomyšli. Ve 34 letech to byl vlastně úspěch, některým kolegyním, ač o hodně mladším se tak nevedlo.

Studium bylo pro mě, jako matku dvou dětí, docela

náročné, hlavně i proto, že dobu ve škole bylo nutno ještě několika hodinami týdně napracovat. Paní ředitelka byla často nemocná, někdy i dlouhodobě. Já prý mám správně pracovat celý den s dětmi bez nároku na náhradní volno celé 3 dny. Tak vypomáhaly odpoledne i pracovnice z kanceláře JZD a potom mi byla přidělena nekvalifikovaná učitelka z Opočna, dálkově studující. Já jsem měla na starost dopolední výuku, a proto jsem měla stále jenom dopolední službu. Což bylo také velmi náročné na přípravu. Za takových podmínek za 1.400,-Kčs hrubého se mi už nechtělo takto pracovat, přitom studovat, a navíc se už hlásila těžká neléčitelná nemoc mé maminky.

Tak jsem po 3 letech ukončila práci v Mateřské škole v Bačetiň. Již nikdy jsem však nebyla sestřičkou, ale vedoucím sociálním pracovníkem v sociálních službách. Opravdu s láskou vzpomínám na "všechny své děti", pamatuji si jejich jména i jejich výjimečné schopnosti, i na ty trochu "rošťáky", kteří se už dnes snad neperou, ani nekoušou a sami jsou zasloužilí hodní tatínkové..

Mateřská škola v Bačetiň opravdu vyrostla do krásy, je krásně účelně a vkusně vybavena, úplně k nepoznání.

*Ivana Hagarová*

## ***Hodnocení Mateřské školy, Bačetiň z pohledu současné ředitelky G. Holendové***

V mateřské škole, která v sobotu oficiálně oslavila 40 let od jejího založení, jsem v pořadí třetí ředitelkou po paní Vrbové a Zelené. Ve funkci ředitelky jsem od roku 2012, po jmenování na základě vyhlášeného konkurzu ze strany bývalého starosty pana Pochobradského.



Když jsem před konkurzem navštívila školu, abych měla představu, do čeho se vlastně hlásím, přivítala mě bývalá ředitelka paní Zelená. Hned mi po vřelém přivítání došlo, že je to člověk na svém místě a trochu jsem nerozuměla tomu, proč odchází. Starostou mně bylo vysvětleno, že se musí starat o nemocnou maminku a tedy není přihlášena do konkurzu. Až později jsem pochopila, že vše bylo trochu jinak. Celá vesnice mi to dávala patřičně najevo a já stále nechápala důvody, proč mě tak odmítají. Dnes už celou pravdu vím a zpětně dokážu reakce okolí chápat.



S paní ředitelkou jsme si od začátku porozuměly. Nezapomenu na její pravdivou větu o tom, že ředitelka je buď manažer, nebo učitelka, nikdo není dokonalý a od začátku nemůže zvládat vše. Řekla mi, ať začnu „s tou kanceláří“, že to budu ze své dřívější profese rozhodně zvládat lépe a vztah s dětmi a „to učitelské

umění“ přijde časem samo. A tak jsem její rady uposlechla a šla touto cestou, která byla od samého počátku hodně těžká.

Po 14 dnech mého působení zorganizovala dnes již bývalá učitelka paní Sovinová proti mně protestní akci, do které zapojila i rodiče. Stěžovali si na mě u ČŠI.

Inspekční návštěva však k jejich nelibosti pro mě dopadla dobře. Vedoucí inspektorátu nedokázala pochopit záporné hodnocení člověka v nové funkci v době, kdy se všichni zaměstnanci pouze rozkoukávají.

S touto paní učitelkou jsem se brzy rozloučila. Další dvě učitelky skončily z důvodu malého počtu dětí a tedy následně nezbytným opatřením v podobě snížení jejich úvazků.

Od roku 2012 jsem se snažila navázat na to, co počala paní Zelená. Pokračovala jsem v rozsáhlé rekonstrukci MŠ. Dokončila jsem celkovou obnovu interiéru celé školy. Spolu s novým vedením obce kompletně změnila herní prvky na školní zahradě. Zakoupila profesionální spotřebiče do kuchyně a škrabku na brambory. Vyměnila postýlky za nové a dle vyjádření ČŠI zavedla spací režim pro předškoláky na podložkách s dekami. Proměna se mohla uskutečnit jen díky financím od současného vedení obce, pro které je škola prioritou a centrem dění.

V oblasti výchovně – vzdělávacího procesu dle závěrů inspekční návštěvy ze září 2013 jsem zakoupila díky daru od Škoda Auto a. s. velkou televizi, kterou využíváme jako interaktivní tabuli spolu s výukovými CD. Kolektiv inspektorek byl při své druhé návštěvě za rok spokojen. Udělala jsem podle nich za tak krátkou dobu ve své funkci obrovský kus viditelné práce. Doporučili mi, že bych se měla posunout dál a zaměřit se na současné trendy vzdělávání v MŠ, tím mysleli polytechnické vzdělávání a environmentální výchovu.

Poslechla jsem je jako odborníky, kteří mně hodně pomohli a od roku 2013 jsem se systematicky na tyto trendy zaměřila. Začala jsem zapojením MŠ do sítě mateřských škol se zaměřením na environmentální výchovu MRKVIČKA, v rámci které jsem absolvovala řadu seminářů a projektů. Zkušenosti z těchto vzdělávacích akcí pravidelně předávám svým pedagogickým kolegyním. V současné době máme všechny na obsah a způsob naplnění vzdělávacího obsahu stejný názor a tak by to mělo být. Vždy by měli všichni táhnout za jeden provaz, jinak nikdy nebude škola dobrou školou.



Nám se to konečně podařilo a je to vidět i na výsledcích naší práce.

Připravila jsem se na zapojení integrovaných dětí a vzdělávání dětí dvouletých, které naši MŠ navštěvují už od školního roku 2013 – 2014. Integrované dítě je zapsané od letošního školního roku a funguje pro něj asistentka

pedagoga, stejně jako letos pro děti dvouleté chuva z rozvojového programu v jedné osobě.

Dolní třídu jsme na oslavách prezentovali jako polytechnickou a environmentální pracovnu. Dílnou je pro nás i školní zahrada, kterou jsme v průběhu let 2014 – 2016 doplnili o ovocné stromy a keře, přírodní kompost, záhon na pěstování zeleniny. Odchytáváme dešťovou vodu na zalévání, máme hmyzí domeček, ptačí budky a tím velkou náplň pro naše činnosti v přírodě.

Školu zdobí želva v dolní pracovně a tři morčata v králíkárně, o které se děti pravidelně starají.

Navázali jsme na koncepci paní ředitelky Zelené, pravidelně jednou měsíčně pečeme, dodržujeme historické zvyklosti a tradice, scházíme se s rodiči

při vyráběních, besídkách, na zahradních slavnostech, pro které si děti vždy něco připraví k občerstvení, a tak bych mohla pokračovat dál.

Závěrem chci říci, že tuhle vesnickou školu mám moc ráda. Snažila jsem se jí dát za ty čtyři roky vše, co jsem byla schopna a jak jsem na začátku popisovala, byla to cesta hodně trnitá, ale já se nikdy jen tak nevzdávám.

Už začínám přemýšlet, kam se posunout do dalšího výročí za pět let.

To se samozřejmě odvíjí od toho, jak bude v následujících letech MŠ naplněna.

*Ředitelka školy, Mgr. Gabriela Holendová*

## **Oranžový králík jako dárek ke 40. narozeninám**



Mateřská škola v Bačetíně slavila 40 let a k narozeninám popřál kamarád z Francie. Spanilá jízda velvyslance Gallského kohouta do země českého lva pokračuje po školách Rodného kraje Františka Kupky.

Mateřská škola v Bačetíně si v sobotu připomněla čtyřicet let od svého vzniku. Za přítomnosti současných i bývalých zaměstnanců, kteří stáli u jejího zrodu, zavzpomínala starostka obce Gabriela Prýmusová na své zážitky spojené s dobou jejího dětství právě ve zmíněné mateřské škole. Nyní již jako zástupce zřizovatele školy přiznává, že se zde cítí stále doma. Ostatně péče,

kterou zdejší úřad věnuje MŠ, je toho důkazem. Podle slov paní ředitelky Gabriely Holendové prodělala školka v letech 2012 – 2015 velké změny. Nejen v interiérech, kde byl obnoven inventář, ale i školní zahrada se postupně mění. Děti se zaměstnanci zde pěstují zeleninu pro školní jídelnu, vysázeli ovocné stromy a keře, shromažďují dešťovou vodu na zalévání.

Popřát jim přijel i posel z Francie – oranžový králík, který svou pouť z francouzského Puteaux do partnerského Opočna zahájil u Eifellovy věže a nyní putuje po školách Rodného kraje Františka



Kupky, aby děti seznámil se životem jejich vrstevníků v zemi Gallského kohouta. Jedná se o jednu z dalších aktivit Spolku ABAKUS, který nevšední formou spolupracuje s obcemi v okolí blízkých měst, Dobrušky a Opočna, a připravuje se svými partnery na rok 2017 turistickou sezónu v duchu Francouzsko-českých dnů.

*Jiří Králíček, spolek ABAKUS*

## *Co se u nás událo*

### **Stezka odvahy – Cesta za pokladem**

I v letošním roce jsme pro všechny děti a dospělé, kteří se rádi trochu bojí, připravili stezku odvahy. Na strašidlácké trati jsme v pátek 9. 9. 2016 přivítali 106 dětských účastníků s jejich dospěláckým doprovodem.

Dobrodružná výprava letos začínala i končila v Rotundě. Při čekání na start si dlouhou dobu děti mohly zkrátit malováním soutěžního obrázku o nejkrásnější strašidlo či bubáka.



Kdo nechtěl malovat, mohl si na ohništi opéct špekáček nebo si dát na pirátském baru limonádku. Pro rodiče bylo k dispozici pivo či káva nebo čaj.

Na startu každé dítě dostalo mapu, za jejíž krásné vytvoření děkujeme jako každý rok Hance Vymetálkové. Takže v jedné ruce mapa a v druhé svítilička a mohlo se vyrazit.

Na trase děti nejenom překonávaly strach z neznámého a ze tmy, ale plnily i snadné úkoly. Odměnou jim byly drobné odměny jako pirátský drahokam, valounek zlata, samolepka, pirátský peníz a další drobné sladkůstky.

Každé dítě, které zdárně prošlo všechny stanoviště, dostalo po návratu do Rotundy na památku diplom.

Poděkování patří všem, kteří se na přípravě této stezky podíleli. A samozřejmě děkujeme všem, kteří přišli a ujistili nás svým počtem, že tyhle akce má smysl dělat.

Těšíme se na shledanou zase v příštím roce.

*Vaše strašidla. :-)*

## **Bačetiňské klubování**

Letos na podzim jsme obnovili bačetiňské klubování s dětmi. Každá naše schůzka je zaměřena na nějakou činnost. Dlabali jsme dýně, vyráběli z kaštánků a dalších přírodnin, povídali si o knihách, zdobili perníčky, vyráběli adventní věnce, krásné anděly a vánoční přání.

Letos poprvé jsme se zapojili i do akce "Větrníkový den". Jedná se celorepublikovou akci, která je zaměřena na podporu dětí nemocných cystickou fibrózou (nemoci slaných dětí) a probíhá každoročně dne 21. listopadu pod názvem Větrníkový den. Česká republika se tak připojuje k Evropskému dni pro cystickou fibrózu, který má každoročně podobu benefičních koncertů a informačních akcí v řadě evropských zemí.



Školy, školky a zájmové kroužky se zapojují do tohoto dne výrobou větrníků. Právě větrník je symbolem cystické fibrózy. Pro zdravého člověka je jeho roztočení pouhým fouknutím hračka. Pro dítě či dospě-

lého s cystickou fibrózou je jeho roztočení většinou velkým problémem. V důsledku této nevyhlášené nemoci jsou díky častým infekcím oslabené plíce.

Takže i my jsme společně vyrobili papírové větrníky a snědli dort, který byl také samý větrník. Fotografie z naší akce jsme poslali na CF klub, kde zkusíme na jejich FB stránkách své štěstí v soutěži. :-)

Pokud byste chtěli přispět i vy nějakou drobnou částkou pro tyto nemocné, pak potřebné informace naleznete na [www.cfklub.cz](http://www.cfklub.cz).

A když už jsem u těch odkazů, tak naše tvoření můžete sledovat na FB stránkách "Bačetínské klubování". Zde se dočtete o chystaných akcích a uvidíte i jak se co povedlo a co krásného jsme vytvořili. A třeba vás někoho naše příspěvky přesvědčí se k nám připojit.

Budeme se těšit.

*Lenka Urbášková*

## **Rozsvícení obecního stromu**

První adventní neděli jsme se sešli, abychom společně oslavili příchod vánočního času. V zasedací místnosti jsme uspořádali malý jarmárek. Budovu úřadu provoněly nejen perníčky paní Zelené, ale také výborný Veselý čaj od holek z Babince. Letos se ho vypilo cca 32l ☺ .

V 17 hodin děti začaly dokrášlovat obecní strom. Když byly všechny ozdoby na svém místě, bylo zhasnuto veřejné osvětlení a začalo se s odpočítáváním. V tuto chvíli jsem vždycky maximálně nervózní, protože si vždy připomenu několikanásobné počítání z roku 2013... Tentokrát se vše obešlo bez komplikací a stromek se rozzářil. Mé napětí však nepolevovalo. Mělo následovat překvapení, které se podařilo dlouhé měsíce před celou obcí utajit. Martin Fabián totiž zapaloval knoty na prvním adventním ohňostroji. Snad minutu se nic nedělo a já s mikrofonem v ruce mírně panikařila. Byl to neskutečně dlouhý čas, než vylétla první rachejtle! Ale létaly další a další a já si moc užívala překvapené výrazy vás všech. A závěrečný potlesk a pískot mi vechnal slzy do očí. Měla jsem obrovskou radost, že se překvapení povedlo.

Poté se už mohlo slavit. Krásné koledy nám na housličky zahrál Miša Moravec a vánoční písničky přednesli sboristé ZŠ TRIVIUM Plus Dobřany pod vedením paní učitelky Henclové. Rozdávalo se cukroví, které tradičně napekl Babinec, děti si pouštěly lodičky u kapra ve vaně a na závěr jsme si zapálili prskavky.

Překrásný vánoční strom darovali obci manželé Kozlovi ze Sudína. Jeho kácení, převozu a následné instalaci pomáhal Jirka Mareš s technikou, jeřáb ze ZD Ohnišov a Martinové Hadvich a Fabián. Základní zdobení stromu by se nepodařilo bez plošiny Technických služeb z Dobrušky a skvělého pana Koláčného. A to nejdůležitější, co dělá naše rozsvícení stromu tou pravou oslavou, je Veselý čaj, cukroví a malý dárek od holek z Babince. Vám všem patří mé velké a uznalé díky, obzvláště, když jsem vám letos nemohla s přípravami tolik pomoci.

*Gábina Prýmusová*



## *Hasičátka*

Hasičská sezóna každý rok začíná na podzim. Prvním závodem je ZPV (závod požární všestrannosti). Letos pořádaný v Česticích. Pilně jsme se připravovali a trénovali. Vrcholem tréninku byla postavená dvoukilometrová trať v bačetiňské aleji. Tímto bych chtěla moc poděkovat všem, kteří nám s přípravou pomohli. Měli jsme postavena všechna stanoviště, která nás čekala i v připravovaném závodě. Děti jsme rozdělili podle sil do dvou hlídek. K našemu příjemnému překvapení byly hlídky celkem vyrovnané jak fyzicky, tak teoretickými znalostmi. Dvakrát jsme si celou trať proběhli a snažili jsme se vychytat chyby. Trénovali jsme do poslední chvíle.





8.října jsme ráno odjeli naší hasičskou avíí do Čestic. Počasí se na nás mračilo, ale nakonec jsme se dešti vyhnuli. Nervozita veliká, poslední opakování si uzlů a hurá na start. První hlídka ve složení Dan Vlačiha, Matěj Prýmus, Michal Moravec, Lukáš Hadvich, Míša Machová a druhá hlídka ve složení Viktor Hejzlar, Eliška Syrovátková, Patrik

Sejkora, Adam Šritr, Barča Krejzová.

Jelikož na trať nikdo nesmí, nezbylo nám nic než čekat, až piškoti doběhnou zpět do cíle. Netrpělivě jsme přešlapovali v cíli a vyhlíželi jsme směrem k lesu, až uvidíme modrásky :) Maximálně vyčerpaní, ale s úsměvem doběhli. Druhou hlídku jsem vyhlížela ještě netrpělivěji. Barunka byla jednou z nejmladších účastnic závodu, a to je samozřejmě o malinko zdrželo. Teoretické znalosti má super, ale nožky krátké a sil málo :) I přes všechny nesnáze, které je na cestě čekaly, doběhli s krásným časem a s malým počtem trestných bodů. Druhý den přišly výsledky. Z 24 družstev jsme opět v půlce. Krásné právem vybojované 12 místo. Veliká gratulace a pochvala!!! Ještě lepší bylo zjištění, že jsme měli 3 nejlepší běžecký čas. Takže nebýt trestných bodů, byli bychom na stupni vítězů a postoupili bychom do krajského kola. Berme to jako motivaci do příští sezóny. My na to máme a my to dáme :D



Hasičské spolky byly odjakživa velikou součástí veškerého dění na vesnicích. Ani dnes tomu není jinak. Bačetínská školka slavila letos 40 let od svého založení. Většina piškotíků mimoníků je absolventy této školy. Tak i proto jsme si připravili malé vystoupení. Krátká scénka v dobových

kostýmech zakončená básničkou. Trénování bylo náročné, ale myslím si i podle reakcí přítomných to stálo za to. Všem, kteří pomohli, moc moc moc veliké díky. Je vidět, že jsme správně sehraný tým :). Přikládám text básničky z vystoupení.



*My jsme děti z Bačetína, Sudína a okolí,  
ted' už jsme však všichni velcí a chodíme do školy.  
Když jsme byly ještě malé, „Bačetínské bludičky,  
chodily jsme všichni rádi do té naší školičky.  
To zde byla ještě naše ředitelka Zelená,  
bylo všude kolem vidět, co školka pro ni znamená.  
Kdysi dávno před lety, vím to dobře od tety,  
byly stěny ještě holé, když to bylo všechno nové.  
Chodily sem naše mámy, tatínci a tetičky,  
ted' sem chodí spokojeně naši bráškové a sestřičky.  
Když to půjde takto dále, budeme se jednou smát,  
jak si naše děti hrají a my budem' vzpomínat.  
„Zde jsem seděl u svačinky, sem jsem chodil s klidem spát,  
za chaloupku na zahradě tajně chodil jsem se prát.“  
Chtěli jsme vám jenom říci, na konci té naší básně,  
že je tu vždy velká sranda a v Bačetíně krásně.*

Aktivní tréninky jsme vzhledem k počasí už odložili. Zimní odpočinek bude ale i tak celkem nabitý. V plánu máme zajet na pořádnou pekáčovačku a trochu potrénovat na Deštnou do velké tělocvičny. Ale trochu odpočinku si zasloužíme, a proto se poprvé sejdem až po vánočních svátcích. Takže Vám všem přejeme krásné, pohodové a pokud možno klidné vánoční svátky. Ať na každého z vás pod stromečkem čeká alespoň malinké překvapení a do roku 2017 vkročíte s úsměvem a očekáváním, co vše nového na vás čeká. Tak ahoj, Olča a spol.

## Různé

### *Pavím brkem vyšívaný opasek*



Vím, je překvapující, že takovýto elaborát píšu zrovna já. Ale člověk nikdy neví, co se mu do cesty připlete a mně holt do klína místo oříšků spadla stará technika vyšívaní pavím brkem do kůže. Stalo se to tak, že jsme z nadšení

v rámci našeho spolku HOVRCH oživilí zapomenuté Orlickohorské kroje, viz. můj předchozí článek. Všichni tuší, že součástí mužských krojů v Čechách i Moravě jsou opasky. Toliko málo jsem věděl ještě před pár měsíci i já.

Ke kroji nám opasek přirozeně chyběl, ale ani lidé, co se v této oblasti pohybují dlouhá léta moc dobře netušili, kam pro něj sáhnout. Prvním krokem bylo prozkoumání několika knížek kde se zjistilo, že se opravdu opasky nosily. Při tomto pátrání jsme zjistili velice důležitou věc, jenž se nám od počátku stala mantrou. „OPASEK JE VIZITKOU SVÉHO NOSITELE“ Muži dříve věnovali všechn svůj um, veliké množství energie a samozřejmě času do jejich výroby. Dále jsme zjistil, tato technická data: např. že má být široký 12 - 18 cm. Kožený se schránkou na cennosti (funkčně obdoba dnešní ledvinky, dříve neznali kapsy v oblečení). Opasek býval celý zdobený výšivkou (nit', sláma, kůže, paví brk). Opasek je nejprestižnější a zároveň na výrobu nejnáročnější součástí lidového kroje. Zpracování opasku bylo vizitkou šikovnosti a movitosti majitele. Muži vyšívali do nejviditelnějších částí opasku celá svá jména, nebo alespoň monogramy. Snahou bylo použít co nejvíce různých druhů stehů, technik a jejich nejsložitějších kombinací.



*První krůčky*

Opasek byl odpradávná důležitou oděvní součástí. Sloužil jako ochranná pomůcka, transportní pomůcka (držák zbraní, měšců s penězi atd.) a módní doplněk určený k demonstraci společenského statutu. Již v antickém Římě je opasku používáno jako symbolu příslušnosti k armádě. Okolo 11. století se začíná formovat „rytířská společenská vrstva“. V průběhu staletí se neustále jednalo o jakýsi elitní klub. V počátcích byly vstupenkou hrdinské až mýtické činy, později se upřednostňovaly především mravní kvality, což vrcholilo zhruba ve 14. století. Za vrchol mravní rytířské etiky můžeme asi považovat Jana Lucemburského, jenž samozřejmě ve jménu rytířských

ideálů vychoval i svého syna Karla IV (když máme to 700. výročí ;-). Odpradávná, aby se chlapec stal mužem, přeneseně tedy bojovník rytířem, musí ho někdo do stavu rytířského pasovat. A zde se dostáváme k rozuzlení. Pasování je od slova opásat, jelikož podstata této symboliky není v samotné zbrani, ale právu onu zbraň nosit a k tomu slouží opasek. V průběhu staletí se nám rytíři „transformovali“ na šlechtu, která upřednostňuje před válečnými činy spíše politiku, lovecké radovánky a obchodně ekonomickou seberealizaci, ovšem o to více se k rytířsko-romantickému odkazu upíná. Protože své veliké bohatství dává ráda na odiv nejen šlechta, ale také církev, opasek se uchovává jako symbol pro další generace. Naši předci se po zrušení nevolnictví snaží podobat svým pánům. Evropa byla z hlediska cestování za prací okolo roku 1850 snad nesvobodnější v její historii. Muži vyrážejí za výdělkem do okolních států a z pracovních cest se vracejí s opasky „plnými“ peněz. Odtud tedy vychází inspirace pro výrobu nádherných opasek, jež byly součástí svátečního lidového oblečení našich pradědů.

Proč se vlastně používalo ke zdobení paví peří? Prvotní impulz pravděpodobně již nikdo nezjistí. Pravdou je, že vlákna ze stonku pavího pera, tedy brku, jsou velice pevná, trvanlivá a zároveň dostatečně dlouhá. Ocasní peří páva bylo v Evropě odjakživa relativně vzácné a považované za symbol Krista, ráje, nesmrtelnosti, krásy, bohatství, ale také pýchy. Existují zmínky, že impulzem pro používání pavího peří ke zdobení opasek zámožnými lidmi byl nedostatek slitin kovů v období napoleonských válek. V tomto období se používaly opasky zdobené kovem, resp. vyztužené, aby fungovaly jako ochrana před bodáky. Veškeré slitiny kovů spotřebovávala válečná mašinerie a tak se vymýšlelo čím tyto materiály nahradit. Někoho napadlo, že svítivě bílá vlákna vypadají na tmavém podkladu opravdu hezky, a když se takto ozdobené produkty doplní např. knoflíky ze slonové kosti, nebo drahým kamením, může vzniknout nádherné umělecké dílo, resp. šperk. Napoleonské války tedy mohly být impulzem k masivnímu rozšíření této techniky v rámci střední Evropy. Ač paví pera nedosahují hodnoty zlata, náročnost zpracování a jejich nedostatkovost jsou ideálním předpokladem, aby se vzniklý produkt stal vzácným, či chcete-li luxusním zbožím...

Tak tedy i my začali v rámci HOVRCHU pokukovat po nějakém tom opasku ke kroji. Byl nalezen jeden výrobce v Čechách, ale motivy, zpracování a použité materiály se nám nezdály ve vzájemné symbióze. Kulantně řečeno, připadalo nám, že to má s historickým odkazem pramálo společného. Druhý výrobce byl nalezen na Moravě, ovšem díky vývoji moravských krojů jsou

povětšinou současné opasky oproti původním velice zjednodušené, což není dostatečné pro naše potřeby. Nezbylo než se pokusit opasky vyrobit. Společně s Kozlíkem jsem tedy vyrazil bátat do muzea. Co následovalo, popíšu spíše ve zkratce, neb nemá cenu popisovat vývoj včetně slepých uliček a bylo by toho asi na tlustou nudnou knihu...



*České granáty*

Definitivně se rozhodlo, že vnější tvar opasku vyrobíme dle dochovaných historických předloh. 4 kožené placky na výšivky rozdáme zájemcům, aby si je každý ozdobil dle schopností. Pro tělo opasku zkusíme vymyslet „sériovější“ výrobu, aby se to cenově zpríjemnilo. Opasek zakončíme ozdobným darmovisem, což je pro zdejší kraj specifické. Marháč s Držkou začali po všech čertech shánět paví pera. Já se pustil do zkoumání nejen lidových opasků, ale především „panských“, které byly pro výrobu těch lidových vzorem a jsou povětšinou technicky náročnější, dokonalejší. Dále jsem se dal do studia přeživší zahraniční tvorby. Houmrova grafická sekce dodala po několika korekcích ladný střih na opasek a především kopyto na tvarování kapsy opasku. Sehnat vhodnou kůži byl problém. Nároky na materiál jsou obrovské a již nikdo nenechává 6 měsíců kůži ležet v jámě, aby vyzrála. Marháč začal s výrobou mosazných koleček, kovář Černý začal kovat hroty. Po spojení těchto 2 součástí vznikne přezka opasku. S Kozlíkem se definitivně rozhodujeme pro opasek zdobený výšivkou z pavího brku a začínáme pomalu odhalovat veškeré záludnosti tohoto řemesla. Zjišťujeme, že vše, co se tohoto umění týká, je považováno za rodinné tajemství a nikdo, kdo to opravdu umí, vám neprozradí nic podstatného. Díky rozhledu, který při tomto procesu získáme, začneme považovat toto dříve tradiční řemeslo v Čechách za vyhynulé, ale přitom za významnou součást národního kulturního dědictví, jenž stojí za znovuoživení. Ukáže se, že porcování stonku pavího pera je velice náročnou věcí, přičemž jen pro účely pokusné bylo zničeno zhruba 50 pavích per. Bez zprovoznění dědových hodinářských

obráběcích strojů by nebyla šance zahlédnout světélko na konci tunelu. Mám tedy vyrobena nějaká vlákna a začínám pokusně vyšívát. Nejdůležitějším nástrojem je šídlo. Pokusům s vyšíváním věnuji přibližně 350 hodin, než začínám chápat, co si mohu z pavím vláknem dovolit. Po celou tu dobu se snažím naučit veškeré stehy, motivy a vzory, které mám k dispozici zvětšené na obrázcích. Dokonce jsem objevil steh vlastní a jelikož se na žádné domácí ani zahraniční tvorbě neobjevuje, lze ho myslím s klidným svědomím označit za Orlickohorské specifikum...

Nastala tedy fáze kreslení návrhu výšivek. Výsledný záměr byl jasný. Demonstrovat technickou náročnost, jenž je patrná na panských opascích a zároveň zakomponovat důmyslnou invenci využití nedokonalých (zuzujících se) vláken, která je patrná u opasků lidových. Také jsem chtěl zachovat zřetelnou symboliku a provázanost venkovského člověka se svým okolím, zejména přírodou, která je na starých opascích patrná. Každý detail jsem se snažil vytvářet pod heslem čím složitější a časově náročnější, tím lepší. Přece výsledný efekt bude mojí vizitkou...



Ale ještě mám pocit, že opasku něco chybí. Při svém bádání zjišťuji, že v našem regionu bylo rozšířené zdobení krojů surovými polodrahokamy. Český granát (Pyrop), zvolili čeští buditelé v časech národního obrození jako symbol národní soudržnosti. Tento malinký kámen prý dodává energii, symbolizuje oheň, lásku, oddanost. Nadprůměrně odolává žáru, kyselinám, prostě je jedinečný. Český granát vsazený v opasku by také odkazoval na hlubokou tradici našich brusičů a šperkařů, kteří vždy patřili ve světovém měřítku mezi elitu. Proto do kyticek na čelní výšivce připevňuji stříbrným drátkem 3 granátky. Je to taková třešnička na dortu a již se těším, jak ji využiji v duchu hesla Albrechta z Valdštejna „Invita invidia – Navzdory záviditi“ při porovnávání české tvorby s tou zahraniční :-)

Honza jednotlivé výšivky velice opatrně olemoval červenou kůží. Podle Houmrových šablon připravil dva základní kožené dílce. Pečlivě sešil kapsu a samozřejmě za mokra vytvaroval. Do kapsy byl na tupo všit pás, čímž vzniklo tělo opasku. Do vstupní části kapsy byla všita spona. Na holé tělo

opasku jsou výšivky připevněny řídkším stehem, aby v případě nějaké nehody bylo možné paví vlákna opravit.



Pro můj první opasek bylo potřeba cca 310 hodin práce (samotné vyšívání 180 hod) a spotřebovalo se na to 50 pavích per + skoro ¼ hovězí kůže, přezka atd... Při tvorbě své prvotiny získávám mnoho zkušeností, vzniká bohužel i mnoho nedokonalostí. Vím, že podruhé bych už některé stehy v určitých situacích nepoužil a pokusil

se je nahradit jinými, složitějšími, hezčími. Vnější tvar výšivek, především zádočných, na dalším opasku určitě pozměním. Také tam snad již nenasekám tolik chybek a dopadne to lépe než můj prototyp...

Jak jedna paní konstatovala „taková blbost a co to dá práce“... Nevím, kdybych býval na začátku tušil do čeho se pouštím, jestli bych se do toho vrhnul znova... Ale vlastně jo, šel bych do toho znova. Nalezl jsem činnost, která mě opravdu baví. Takže pávi, třešte se! V případě, že mé opasky vykouzlí úsměv na tváři někoho dalšího, je má radost dvojnásobná a o tom to asi má být...

Od napsání článku již uběhla nějaká doba a nyní se pracuje na dalších 3 opascích (Kozlík, Držka, já vyrábím pro taťku).



*David Adamský*

## **Tříkrálová sbírka 2017**



Tříkrálová sbírka je největší sbírkovou a dobrovolnickou akcí v České republice. Tentokrát se koledníci vydají na pouť za „světlem dobrých skutků“ už po šestnácté a věříme, že jich bude zase mnoho...

Na Dobrušsku, Opočensku a v Týništi budou koledovat v sobotu 7. ledna 2017. Skupiny

tří králů doprovázené vedoucím budou sbírat finanční příspěvky do úředně

zapečetěné kasičky opatřené charitním logem a obdarovávat dárce drobnou pozorností. Vedoucí skupinky bude vybaven průkazem koledníka.

Motto Tříkrálové sbírky 2017 již tradičně zní:

**POMOC RODINÁM A LIDEM V NOUZI U NÁS I V ZAHRANIČÍ  
A PODPORA CHARITNÍHO DÍLA**

Konkrétním záměrem Farní charity Dobruška je doplnění nabídky zdravotních pomůcek do charitní půjčovny, podpora sociální služby osobní asistence, přímá pomoc rodinám v soc. tísní, rodinám s postiženým dítětem a podpora aktivit souvisejících s projektem Adopce na dálku v Indii.

Po skončení sbírky vám přijdou koledníci v neděli 8. ledna v 17 hod. zaspívat na náměstí v Dobrušce a dozvíte se předběžný výsledek sbírky.

Koledníci přinášejí lidem radostnou zprávu o narození Božího syna v betlémských jeslích. A prosí o dar na pomoc lidem v nouzi. Každá korun v kasičce koledníků má svoji váhu. Přijměte, prosíme, tyto vyslance potřebných, kteří zazvoní u Vašich dveří v sobotu 7. ledna: Otevřete jim nejen dveře, ale i svá srdce a věřte, že přicházejí s upřímným poselstvím a pomáhají tak dobré věci. Za vaše finanční příspěvky charitě i sladké maličkosti koledujícím dětem předem upřímně děkujeme a přejeme vám do nového roku hodně zdraví, štěstí a vzájemné lásky!

*V Bačetiňě budou chodit pravděpodobně tři skupiny koledníků pod dospělým vedením rodiny Urbáškových a v Sudíně jedna skupina pod vedením Gábiny Prýmusové.*

## ***Rychnovsko – pošlete své zážitky spojené s Francií***

### ***Rodný kraj Františka Kupky – česko-francouzské dny v našem regionu***

---

V roce 2017 si připomeneme 60. výročí úmrtí malíře světového jména a rodáka z Opočna Františka Kupky. V rámci těchto oslav budou v našem regionu probíhat česko-francouzské dny. Součástí tohoto projektu bude, v návaznosti na úspěšnou soutěž zpravodajů Rychnovska, zveřejnění příspěvků občanů ve vzpomínkách na historické události či současný život ve Francii.

Záleží na každé obci, která se do této literární akce zapojí, jak bude iniciovat své občany, aby zavzpomínali a sepsali své zážitky a vzpomínky, a jaké podmínky si při zveřejnění ve svém zpravodaji zvolí (např. délka příspěvku). Příběhy se mohou týkat vzpomínek na legionáře, vojáky světových válek, na lidi, kteří odešli do Francie za prací, uměním či z jiných důvodů. Ve vzpomínkách mohou zajít i do vzdálenější historie, možná najdou

i nějaký příběh v obecní kronice. Mohou to být zážitky z dovolené, ze studií, vzpomínky nejen na lásku k francouzské kuchyni, ale i k ženě, recepty na zajímavá jídla, která vás natolik zaujala, že je vaříte i doma v Čechách. Mohou to být příběhy vážné, veselé i ztřeštěné, trapasy nevyjímaje. Zpravodaje s příběhy bude zveřejňovat na svém zpravodajském portále Orlický net ve spolupráci s knihovnou U Mokřinky Mokré.

### **Podmínky zaslání zpravodaje a příběhu:**

Na adresu zpravodaje-rk2015@seznam.cz

obec/město zašle elektronicky zpravodaj s příběhem v pdf + samotný příběh ve Wordu

obec/město může zaslat maximálně 2 zpravodaje s příběhem

záleží vždy na vydavateli, kolik příběhů v jednom zpravodaji otiskne (podle svých možností)

každý autor s příběhem zašle souhlas s uveřejněním svého příspěvku, případně fotografie v obecním zpravodaji, na portále Orlický net, dalších tiskovinách, portálech a médiích v souvislosti s tímto projektem

Prezentaci zpravodajů budou zajišťovat Orlický net ve spolupráci s knihovnou U Mokřinky.

Prezentace na Orlickém netu: průběžně v měsících 1 - 9/2017.

Akci zajišťuje spolek ABAKUS s podporou obcí a měst Rodného kraje Františka Kupky.

Mediální partneři: Orlický net, Orlický týdeník.

Zveřejněny budou příspěvky ze zpravodajů vydaných v období od 1. 12. 2016 do 23. 9. 2017, kdy bude slavnostní zakončení.

Projekt česko-francouzské dny byl představen dne 29. 11. 2016 v Opočně za přítomnosti zástupců obcí a měst Dobruška spolkem ABAKUS Opočno, Jiřím Králíčkem.

*knihovna U Mokřinky*

## ***Lucie noci upije a podle tradice také nesmíte uklízet***

***Svátek svaté Lucie patří především ženám a dívkám, které by se v tento den měly vyhýbat domácím pracím.***

Lucie, noci upije a dne nepřidá. Toto lidové moudro zná snad každý, málokdo však ví, jak to s ním vlastně je. Rčení pochází ze středověku, z dob,





*Lucie, noci upije a práci zakáže*

odpoledne déle vidět. Přitom však až do slunovratu je východ slunce čím dál později, takže noci se nezkracují.

## **Budiž světlo**

Že Lucie slaví svátek právě v tomto období není žádná náhoda, jak by se mohlo zdát. Jméno Lucie i jeho varianty Lucia nebo Luciana mají původ v latinském slově *lux*, což znamená *světlo*. Jméno Lucie se tak překládá jako světlá nebo zářící. Každá Lucie má v sobě onu jiskru, která jí dodává lesk. *Osobním číslem je 7, vhodnou barvou je červená a je to jméno vhodné pro jakékoliv znamení.* Jméno je plně podpůrné energie, síly a chuti do boje o lepší svět, ale i o vlastní úspěch.

## **Lucie trestala děti**

Svátek svaté Lucie patřil k pěkným adventním zvykům, jehož oslavy už ale pomalu vymizely. Podle nejstarší dochované zprávy o obchůzkách Luček v díle Jana Jakuba Ryby z roku 1804 Lučky "trestaly" děti. Lucka byla bíle zahalená a s maskovanou tváří, ztělesňovala strach a hrůzu. Navštěvovala jednotlivá stavení a strašila děti, že jim rozpáře břicho nožem, když se o adventu nebudou postit.

Jinde chodilo Luček více a dětem, které byly hodné, daly malý dárek, zatímco ty zlobivé vyšlehaly metlou. V jiných místech naší země zase byla Lucka stará, hrbatá žena, které obličej zakrývala maska. Ta zlobivé děti tloukla vařečkou.

## **Lucie není ale jen zlá**

Lucie je také symbolem čistoty, zároveň však patronkou velkého množství profesí a řemesel, například kajících se nevěstek, sedláků, sklářů, sedlárů, krejčích, švadlen, tkalců, nožířů, kočích, písařů, notářů. V Anglii je patronkou advokátů, podomních obchodníků, spisovatelů a služek. Lidé se k ní modlili proti očním nemocem, bolestem v krku, infekcích, krvácením

a úplavici. Je ale také ochráncem před čarodějnicemi. Například lidé na Moravě se před zlými kouzly chránili tak, že od 13. prosince až do Štědrého dne odhodili každý den jedno poleno. Tímto dřevem pak zatopili na Boží hod.

Věřilo se také, že když dá hospodyně každý den stranou kousek těsta s kořením, nebudou nad nimi mít čarodějnice moc. Také když si hospodář tento den vyrobil stoličku a v místě suku udělal otvor, mohl jím o mši na Boží hod rozeznat v kostele čarodějnic.

***Protože tento svátek patří především ženám, nesmělo se v tento den předení, draní, praní a tkaní.***

Tomu, kdo by pravidla porušil, by Lucka naplnila místnost, nebo alespoň velký koš prázdnými vřeteny a on by je musel všechny obratem napříst. Některé hospodyňky na Valašsku tak pro jistotu schovávaly své kolovrátky na půdu. Někdy se z legrace za Lucky převlékaly ženy ze vsi a chodily kontrolovat své sousedky, zda skutečně odpočívají. Pokud je přistihly při práci, provedly jim pěknou zlomyslnost – rozfoukaly nadrané peří po světnici, nebo vymotaly napředené nitě.

***Anebo může za předvánoční úklid?***

Je to trošku *paradox*, protože Lucie je údajně i autorkou tradice předvánočního úklidu. Svatá Lucie - tajemná bílá postava kontrolovala pořádnost hospodyněk a pokud domácnosti nezářily čistotou, přišly tvrdé sankce. Jenomže jak tato tradice vznikla? Před gregoriánským kalendářem, tedy v 15. století a dříve, se zřejmě příliš neuklízelo, zatímco nyní, 10 dní před Vánoci, zase nemá cenu dělat finální předvánoční úklid. Vždyť 10 dní je spousta času, aby se domácnosti zase zanesly nepořádkem.

***Co kraj, to jiná tradice***

Tam, kde s Luckou chodí průvod masek, bývá veselo. V domech provádějí nezbednosti a hráli divadelní hry o Lucii. V jižních Čechách byla tradice šesti Lucek – pět žen bylo v bílém a jedna v kněžském rouše. Každá nesla něco jiného – jedna miminko, druhá hadr a "rejžák", třetí metlu, čtvrtá košík s cukrovinkami, pátá malířskou štětku. Po vstupu do obydlí obřadně pozdravily, první s dítětem usedla na stoličku a houpala jej, druhá předváděla mytí podlahy, třetí metlou popoháněla děti, aby se modlily, čtvrtá obdarovala děti, pátá předváděla malování a kněží vykropila obydlí za neustálého modlení.

Někdy Lucky přepadaly muže přímo v hospodě u piva a to je pak natírali hořčicí, kolomazí, zasypávaly je moukou a št'ouchaly je vařečkami. Prý proto, že jsou líní a nepomohou s domácím úklidem před svátky.

*Lucie Kořistová – staženo z internetu*

## **Jaká jsou pravidla pro výpověď stavebního spoření dítěte**

Když v roce 2014 vstoupil v účinnost nový občanský zákoník, zkomplikovala se situace rodičům, kteří chtěli vybírat peníze ze stavebního spoření uzavřeného na jméno nezletilého dítěte. Občanský zákoník uvádí, že k právnímu jednání, které se týká existujícího i budoucího jmění dítěte, potřebují rodiče souhlas soudu, pokud se nejedná o běžné záležitosti, nebo o záležitosti sice výjimečné, ale týkající se zanedbatelné majetkové hodnoty. Situaci v oblasti vybírání peněz ze stavebního spoření ale následně v dubnu letošního roku změnila novela zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření.

Před účinností nového občanského zákoníku bylo stavební spoření bezpečnou a jednoduchou možností uložení a zhodnocení peněz. Po uplynutí šestileté lhůty byly peníze zcela volné a bylo možné je využít jakýmkoli způsobem.

### ***Z pohodové úspory nedostupný sejf***

Nový občanský zákoník přinesl zásadní změnu v tom, že výběr peněz ze stavebního spoření a jejich využití dle uvážení rodičů nebyly možné. Většina stavebních spořitelen se novými pravidly řídila. Pouze některé spořitelny pravidla uvolnily a za určitých okolností bylo možné s penězi dítěte manipulovat. Obvykle se jednalo o případy, kdy úspory ze zrušené smlouvy měly být převedeny na nové stavební spoření uzavřené ve prospěch dítěte, popřípadě když výše úspor nepřesahovala pět tisíc korun.

### ***Nezkušené a pomalé soudy***

Pro výběr peněz se souhlasem soudu bylo nutné sepsat návrh, přiložit kopii smlouvy o stavebním spoření, oddací list a kopii rodného listu dítěte. Zároveň bylo třeba výběr odůvodnit a vysvětlit, proč právě tento záměr je ve prospěch dítěte. Obecná formulace o tom, že peníze budou využity pro dítě, na úpravu jeho pokoje atd., obvykle nebyla postačující.

Soudy neměly s rozhodováním v těchto případech zkušenosti, proto byla soudní praxe značně nejednotná. Někteří soudci brali věc jako formalitu, aniž

vyžadovali další důkazy. Jiní soudci požadovali doložení důkazů, rozpočtů, posudků a odborných stanovisek, aby bylo zřejmé, že peníze skutečně budou využity ve prospěch dítěte. Nezřídka byla žádost o výběr peněz zamítnuta, často z absurdních důvodů.

### ***Osvobuzující novela***

Vzhledem k tomu, že se díky soudnímu řízení výběr peněz značně prodlužoval a nebylo předem možné odhadnout, jestli bude výběr povolen, začalo se uvažovat o změně.

Proto byla přijata novela zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření. Jejím cílem je omezit administrativu spočívající v nutnosti žádat soud o souhlas při ukončení stavebního spoření nezletilých dětí ze strany jejich zákonných zástupců. Zařazení ukončení stavebního spoření mezi běžnou správu majetku má znamenat snížení počtu soudních řízení, čímž dojde i k úsporám ve státním rozpočtu.

### ***Jak je to nyní***

V současné době je proto situace taková, že rodiče mohou vypovědět stavební spoření svých nezletilých dětí bez souhlasu soudu a dostat se tak k penězům, přestože i v této chvíli zákon stanoví určité podmínky. Bez souhlasu soudu je totiž možné peníze vybrat jen v případě, že je smlouva ukončena po uplynutí šestileté vázací lhůty, a v případě, že zákonní zástupci jednají ve shodě, tzn. že žádný ze zákonných zástupců není proti ukončení smlouvy a vybrání peněz.

Ve všech ostatních případech se přístup k nezletilým účastníkům nemění a zákonní zástupci musí mít k nakládání s majetkem nezletilého dítěte schválení soudu.

*Vydáno 26.10.2016 v časopise dTest*



*Zastupitelé a zaměstnanci obce Bačetín Vám přejí  
příjemné prožití vánočních svátků a šťastný vstup  
do nového roku 2017.*

*Otištěné příspěvky mohou být stanoviskem autora a nemusí vyjadřovat postoje vydavatele!!!*

*Bačetínský zpravodaj byl zapsán do evidence periodického tisku  
pod evidenčním číslem MK ČR E 21944*

*Redakce: Jana Fabiánová, Gabriela Prýmusová a další pisatelé*

*Foto na úvodní straně: Michaela Kratochvílová*

Bačetínský zpravodaj vydává Obecní úřad Bačetín  
Telefon: 494 665 607, Fax: 494 665 607  
E-mail: [ou@bacetin.cz](mailto:ou@bacetin.cz), [www.bacetin.cz](http://www.bacetin.cz)

# mezinárodní MČR

V historickém lyžování

Čata  
Juráška



21. JANUAR 2017

SKI AREAL JURÁŠKA - OLĚŠNICE IN ADLERGEBIRGE

INFO: [WWW.JASANKY.COM](http://WWW.JASANKY.COM)



SPONZORÉ A PARTNERÉ

**Volheim**

**BERNARD**  
Alps

**humi**  
OUTDOOR

**CNC**  
GEOF

**eco**  
GROUP

**ČESKÝ**  
LYŽOVÁNÍ

**VELLICK** - sport  
AND FITNESS

MEDIÁLNÍ PARTNER

**BLANIK**  
RADIO

**T-pneu**  
premio

**KARF** INTERNATIONAL  
WARMPEACE

**NUTRICIA**  
DEVA  
**ISOVER**

**ACTIVE**

**AG**

**PLUZI** TEB  
PRAHA

**Veverka**  
ART V6  
Marketingová a Grafická  
www.vv6.com

# *Bačetínský* **ZPRAVODAJ**



**Bačetínský zpravodaj vydává**  
Obecní úřad Bačetín  
Telefon: 494 665 607, Fax: 494 665 607  
E-mail: [ou@bacetin.cz](mailto:ou@bacetin.cz)  
[www.bacetin.cz](http://www.bacetin.cz)